

В името на Аллах, Всемиловичия, Милосърдния!

**Ислямът Кратко послание за Исляма, така както
присъства в Свещения Коран и Пророческия суннет
(Това издание е без наличието на доводи)**

Важно послание, което съдържа кратко определение на Исляма, поясняващо неговите най-важни принципи, учения и добродетели, извлечени от неговите автентични източници, които са Свещеният Коран и Пророческия суннет. Посланието е адресирано до всички мюсюлмани и немюсюлмани на съответните им езици, на всяко едно място и по всяко едно време, съобразно различните обстоятелства и ситуации.

1. Ислямът е посланието на Аллах към всички хора, той е божественото непреходно послание
2. Ислямът не е религия специфична за раса или нация, нещо повече, той е религията на Аллах за всички хора.
3. Ислямът е божествено послание, което допълва посланията на предишните пратеници и пророци /благослова и мира да бъдат над тях/към техните народи.
4. Пророците /мир на тях/, религията им е една, а законите различни.
5. Ислямът призовава към това, към което са призовавали всички пророци: Ной, Авраам, Моисей, Соломон, Давид, Исус /мир на всички тях/, а именно: Да се вярва, че Господа е Аллах, Той е Творецът, Даряващият препитание, Даващият живот (Съживяващият), Умъртвяващият, Владетелят на властта, Той е Този, Който се разпорежда с повелята, Той е Състрадателен, Милосърден.
6. Пречистия и Всевишен Аллах, Той е Творецът, Той е единственият, който има право да бъде обожествяван, и да не се обожествява нищо друго заедно с Него.
7. Пречистият и Всевишен Аллах няма съдружник във властта Си, в сътворяването Си, в управлението Си и в божествеността си.
8. Аллах, Той е Творецът на всичко във Вселената, на това, което виждаме и на това, което не виждаме. Всяко нещо освен Него е творение от творенията Му. Аллах е сътворил небесата и земята за шест дена.
9. Пчеристият Аллах не е раждан, нито е раждал, няма Той съпруга, няма Той подобен и няма равен на Себе Си.
10. Пречистият и Всевишен Аллах не се смесва с нищо и не се въплътява в никое от Неговите творения.
11. Пречистият и Всевишен Аллах е Състрадателен и Милосърден към Своите раби, затова им е изпратил пратениците и им е низпослал Книги.
12. Аллах, Той е Милосърдният Господ, Единственият, който ще държи равносметка на всички създания, когато ги възкреси всички от гробовете им. Той ще въздаде на всяка личност за онова, което е вършела от добро или зло. И така, онзи, който е вършел правредни дела и е бил вярващ, за

него ще има непреходно блаженство, а онзи, който не е вярвал и е вършел злини, за него ще има огромно наказание в Отвъдното.

13. Пречистият и Всевишен Аллах е сътворил Адем (Адам) от пръст и е направил потомството му да се размножава след него. Всички хора по произход са равни, затова няма превъзходство на една раса над друга или на един народ над друг, освен по богобоязън (текуа).

14. Всяко едно новородено се ражда на фитра. Фитра- природно заложено качество от Аллах във всеки един човек, което се изразява в това да вярва само в един бог- Аллах. Т.е. всяко новородено му е внушен монотеизма (единобожието).

15. Никой от хората не се ражда грешник или като наследник на греха на друг.

16. Целта от сътворяването на хората е: Да служат единствено на Аллах извършвайки ибадет.

17. Ислямът е почел човека - мъжа и жената - и му гарантира всичките му права, направил го е отговорен за всичките му избори, действия и постъпки. Ислямът държи човека отговорен за всяко действие, чрез което вреди на себе си или на останалите.

18. Той е направил мъжът и жената да бъдат равни по отношение на отговорност, възмездие и награда.

19. Ислямът е почел жената и счита жените като допълващи половинки на мъжете. Той е възложил на мъжа да изхранва и издържа жената, ако му е по възможностите. И така, бащата е длъжен да издържа дъщеря си, синът е длъжен да издържа майка си, когато е пълнолетен и има тази възможност и съпруга е длъжен да издържа съпругата си.

20. Смъртта не е вечно изчезване, но е преместване от мястото на делата към мястото на възмездието. Смъртта се отнася както за тялото, така и за душата, смъртта на душата е напускането ѝ на тялото. След това тя ще бъде върната в тялото след възкресението на Съдният Ден. След смъртта душата не се премества в друго тяло и не се преражда в друго тяло.

21. Ислямът зове към вяра във великите основи на вярата, а те са: Вярата в Аллах; в меляйкетата [ангелите] Му; вярата в божествените писания, като Теурата [Тората], Инджилия [Евангелието], Зебура [Забур] - преди да бъдат променени - и Корана; вярата във всички пророци и пратеници /мир тям/,

както и вярата в последния от тях, Пратеникът на Аллах Мухаммед, който е последният от пророците и пратениците; вярата в Сетния ден и да знаем, че ако земният живот бе краят, тогава нямаше да има смисъл на живота и съществуването, те щяха да бъдат напразно и без значение; вярата в предопределеното и съдбата.

22. Пророците са безгрешни /мир тям/ в това, което оповестяват от Аллах. Те са безгрешни по отношение на всяко нещо, което противоречи на разума и е отхвърлено от добрия нрав. На пророците им е възложено да оповестяват повелите на Аллах на рабите [хората и джиновете] Му. Пророците нямат никакви господски или божествени отличителни черти, те са хора като всички останали хора, но Всевишният Аллах им разкрива посланията си чрез откровение [уахий].

23. Ислямът зове към служенето единствено на Аллах, чрез спазването на великите богослужения [ибадети], а те са: МОЛИТВАТА, която се състои от стоеене прав, извършване на поклона руку, извършване на поклона седжде, споменаване Аллах, възхвала на Аллах и молба [дуа] към Аллах. Човекът изпълнява тази молитва пет пъти на ден и чрез нея се премахват различията от богат, беден, управник, обикновен човек, всички те се нареждат на един ред по време на молитвата; ЗЕКЯТА, който е малка част от богатството - според условията и стойностите, които Аллах е предписал за него -, той е задължителен да се даде от богатството на богатите и се дава на бедните и осаналите групи [описани в знамението в Корана]. Дава се веднъж годишно; ГОВЕЕНЕТО, което е въздържане от нещата, които развалят говеенето през дните от месец Рамадан. То възпитава душата на желание към Аллах и проява на търпение; ХАДЖА, а той е: Насочването към Домът на Аллах в Мекка Мукерраме веднъж в живота за онзи, който е способен и има възможност. В поклонението хадж са равни всички хора, те са се отправили към своя Творец - Пречист е Той. Хаджа премахва всички различия и пристрастия.

24. От най- великите неща, с които се отличават богослуженията в Исляма е това, че начина им на изпълнение, времената им и условията им са узаконени лично от Пречистият и Всевишен Аллах, Който ги е оповестил на изпратения от Него Пратеник /Аллах да го благослови и с мир да го дари. До ден днешен хората не са се намесвали в тях добавяйки нещо към тях или премахвайки нещо от тях. Към всички тези велики боголсужения са призовавали абсолютно всички пророци /мир тям/.

25. Пратеникът в Исляма е Мухаммед, който е син на Абдуллах и е от потомството на Исмаил, сина на Ибрахим [Авраам] /мира на Аллах да е над тях/. Роден е в Мекка през 571 год. и в този град е изпратен като пратеник. По-късно се е преселил към Медина и никога не е участвал с народа си в обожествяването им на идолите. Обаче, той е участвал заедно с тях в нещата, в които е имало превъзходство. Той е имал велик нрав още преди да бъде изпратен като пратеник, затова народа му го наричали Довереният [Ел-Емин]. Аллах го изпраща като пратеник, когато е бил на четиридесет години и го подкрепил с велики знамения [чудеса], най-великото от тях е Свещения Коран. Тази божествена книга е най-великото знамение от знаменията на всички пратеници, тя е знамение от знаменията [чудесата] на пророците, което е налично и до ден днешен. С нея Аллах завършва изцяло религията Си и я оповестява от началото до края ѝ на Пратеника Си Мухаммед ﷺ. Той е умрял на 63 години и е погребан в Медина, градът на Пратеника ﷺ. Пратеникът Мухаммед ﷺ е последният от пратениците и пророците, Аллах го изпратил с напътствието и истинската религия, за да избави хората от тъмнината на идолопоклонничеството, неверието и невежеството към светлината на единобожието [монотеизма] и вярата. Аллах свидетелства [в Корана], че го е изпратил като призоваващ към Него с Негово позволение.

26. Законите на Исляма, с които е изпратен Пратеникът Мухаммед ﷺ са последното божествено послание и последните божествени закони, те са изградени изцяло, те са съвършени. В тях се съдържа праведната религия за хората и за техния живот, те на първо място о п а з в а т следните неща: кръвта [живота]; имуществото; разума; потомството на всички хора. Ислямът анулира и отменя всички предишни божествени закони, точно както предишните божествени закони за анулирали предхождащите ги.

27. Пречистият и Всевишен Аллах не приема друга религия освен Исляма, с който е изпратил Своя Пратеник Мухаммед ﷺ. И който приеме друга религия за своя, освен Исляма, тя не ще му бъде приета.

28. Свещеният Коран е Писанието, което Аллах е низпослал чрез откровение на Пратеника Мухаммед ﷺ, той е Словото на Господарят на световите. Аллах предизвиква хората и джиновете да измислят подобие на този Коран или дори само една сура [глава] като сурите о т него и това предизвикателство е валидно и до ден днешен. Свещеният Коран отговаря на изключително много важни въпроси, които са объркали милиони хора,

Свещеният Коран е запазен до ден днешен на арабския език, на който е низпослан, без да е премахната дори и една буква от него, той се отпечатва и разпространява. Той е страхотна, чудотворна книга, която си струва да бъде четена и да бъдат четени и изучавани преводите на значенията ѝ. Също така и суннета на Пратеника ﷺ, ученията му и житието му са запазени и предадени по достоверни вериги, от достоверни предавачи. Той е отпечатан на арабски език, който е говоримият език от Пратеника ﷺ и е преведен на много езици. Свещеният Коран и суннета на Пратеника ﷺ са единствения източник в Исляма, на който се базират ислямските постановления, правила и законодателство. Не се черпи информация за Исляма от действията на определена група хора, които се причисляват към него, за него се черпи информация от божественото откровение, а именно: Корана и пророческия суннет.

29. Ислямът повелява добротворството към родителите, дори те да не са мюсюлмани и завещава доброто към децата.

30. Ислямът повелява справедливостта в думите и делата, дори когато се отнася за врагове.

31. Ислямът повелява добротворството към всички творения и призовава към най-висшия морал и добрите дела.

32. Ислямът повелява достойни за похвала морални черти, като правдивост, честност, доверие, целомъдрие, свенливост, скромност, смелост, раздаване, щедрост, помагане на нуждаещия се, облекчаване на страданията на страдащия, хранене на гладния, добросъседство, поддържане на родствените връзки и добро отношение към животните.

33. Ислямът позволява хубавите неща от храна и пиене и повелява чистота на сърцето, тялото и домът, именно поради тази причина в него е позволен религиозния брак [никях]. Това е повелено и на пророците /мир тям/, на тях им е повелено всяко благо нещо.

34. Ислямът забранява основите на забранените неща като: Съдружаването с Аллах [политеизъм]; неверието; служенето на идолите; говоренето за Аллах без знание; убиването на децата; убиването на неприкосновен човек; сеенето на развала по земята; магьосничеството; явните и скрити скверности; прелюбодеянието; еднополовите връзки; лихвата; консумирането на мърша; коленето на животно за идолите и нещата, които се обожествяват вместо Аллах. Ислямът забранява консумирането на

свинско и останалите нечистотии и мръсотии; забранява да се изяжда богатството на сирака; да се ощетяват хората в меренето и везната; забранява да се прекъсват родствените връзки. Всички пророци са били на едно мнение по отношение на тези неща, че са харам [забранени, грях].

35. Ислямът възбранява порицаните нрави като: лъжа; измама; измяна; предателство; двуличие; подлост; завист; коварство; лоша замисъл; кражба; престъпление; несправедливост; гнет. Ислямът възбранява всякакъв вид лоши обноси.

36. Ислямът възбвнява финансовите взаимоотношения, в които има лихва, вреда, неясни неща, измама, гнет и несправедливост, защото тези неща до бедствия и обща вреда за общества, народи и индивиди.

37. Ислямът е дошъл, за да запази разума и да възбрани всяко нещо, което го проваля, като например консумирането на вино [и всякакъв вид опиатия]. Ислямът е издигнал разума на висше ниво и го направил да бъде причината за вменяемост. Ислямът освобождава разума от оковите на езичеството, отклоненията и идолопоклонничеството. В Исляма няма тайни или правила, които да се отнасят за една класа, а за друга не, всички негови правила и закони са в съгласие със здравия разум и са в съответствие с изискванията на справедливостта и мъдростта.

38. А фалшивите религии, ако последователите им не могат да проумеят противоречията в тях и нещата, които биват отхвърлени от здравия разум, тогава висшестоящите личности в тях внушават на последователите на определената религия, че това е над възможностите на човешкия разум и че човешкият разум не е способен да разбере и асимилира тази религия, докато Ислямът възприема религията като нещото, което озарява пътя на разума. Последователите на фалшивите религии [и вярвания] искат от човека да се освободи от разума си и да ги следва, докато Ислямът иска от човека да се поучава чрез разума си, за да може да разбере нещата такива, каквито са.

39. Ислямът въздига и възхвалява истинската, правилната наука и подтиква към научни изследвания, които са абстрахирани от страстите, емоциите. Той ни зове към поглед и размисъл върху самите нас, върху вселената и всичко около нас. Ето така, правилните научни резултати не противоречат на Исляма.

40. Аллах не приема делата и не възнаграждава за тях в Отвѣдния свят, освен от онзи, който вярва в Аллах, покорява Му се и вярва в Пратениците Му /мирът и благословът на Аллах да са над тях/. Аллах не приема от богослуженията [ибадетите] освен това, което е узаконил. Нима е възможно човек да не вярва в Аллах и да очаква Аллах да му въздаде награда? Аллах не приема вярата на никой от хората, докато той не повярва във всички пророци /мирът на Аллах да е над тях/, и докато не повярва в пратеничеството на последния от тях, Мухаммед ﷺ.

41. Целта на всички божествени пратеници е: Човекът да се издига чрез истинската религия и да бъде искрен раб на Аллах, Господарят на световите. Тяхната цел е била да освободят човека от робството и служенето на хората, на материалното и на суеверията и погрешните вярвания. Ислямът - както сам виждаш - не почита определени личности определяйки ги за светци, не го поставя над тяхното място или положение, не ги приема за богове или господари.

42. Ислямът е узаконил покаянието [теубе], а то е: Човек да се завърне при своя Господар и да изостави греха. Ислямът [, когато човекът го приеме за своя религия, той] разрушава всичко, което е било преди него от грехове, както и покаянието изтрива всички грехове преди него. Така че няма нужда човек да признава греховете си пред друг човек и да се изповядва през него.

43. Ислямът създава директна връзка между човекът и Аллах, в която няма нужда от трети, който да бъде посредник между теб и твоят Бог. Ислямът забранява да приемаме хора за богове или да съдружаваме нещо с Аллах в Неговите господство или божественост.

44. В края на това послание си припомняме, че хората от различните времена, националности и държави, дори и от различни човешки общности като цяло са различни в своите мисли и цели, те се отличават в своите среда и действия. Така, че всеки един от тях има нужда от ръководство, което да го ръководи, система, която да обединява всички хора, и владетел, който да ги защитава. Почтените пратеници /Аллах да ги благослови и с мир да ги дари/ поеха отговорността за това чрез откровението от Пречистия Аллах, те напътстват хората към пътя на доброто и правото, те обединяват хората на Божия закон, те отсъждат между тях с истината. Така че делата на хората ще бъдат правилни дотолкова, доколкото са откликнали на призива на пратениците, и според това колко са близо до тяхно време, до

божественото послание. Аллах завърши и запечата посланията Си с посланието на Пратеника Мухаммед ﷺ и е предписал това послание да пребъде до края на този свят. Той направи то да бъде напътствие за хората, милост, светлина и насочване към път я , който води до Него, Пречист е Той.

45. Затова те приканам уважаеми човеко, да се отправиш искрено към Аллах, освобождавайки се напълно от сляпото подръжание, наследените вярвания и предразсъдъците. Приканвам те да разбереш добре, че след смъртта ти ще се завърнеш при твоя Господ, затова погледни към себе си и към хоризонтите около теб, приеми Исляма и ще бъдеш щастлив в този и в другия ти живот. Всичко, което трябва да направиш, когато пожелаеш да приемеш Исляма е да засвидетелстваш казвайки: "Ешхеду елля иляхе илляллах уе ешхеду енне Мухаммеден расулюллах" [Засвидетелствам, че няма друг [истински] бог [,имащ право да бъде обожествяван,] освен Аллах] и че Мухаммед е пратеник на Аллах. След това на момента трябва да се отдалечиш от всяко нещо, което бива обожествявано освен Аллах; да повярваш, че Аллах ще възкреси мъртвите от гробовете и да вярваш в равносметката и възмездие, че те са истина. Когато засвидетелстваш с тези думи, ти вече си мюсюлманин [отдаден единствено на Аллах]. За теб е задължение да сужиш на Аллах с това, което е узаконил от молитва, зекят, говеене и поклонението хадж, ако ти е според възможностите. Издание с дата: 19-11-1441 Автор: Професор, доктор Мухаммед ибн Абдуллах Ес-Сухейм Професор по вяра в катедрата по ислямски изследвания (бивш)